

بسم الله الرحمن الرحيم

دکتر عمادالدین فقاہتی روز نهم بهمن ماه ۱۳۰۴ در زنجان در یک خانواده روحانی به دنیا آمد. آری زنجان خطه ای عالم پرور که علاوه بر ایشان فیزیکدانهای نام آشنای زیادی تحویل جامعه علمی ایران داده است. او لیسانس خود را در خردادماه ۱۳۳۱ در رشته علوم فیزیک از دانشسرایعالی با احراز مقام رتبه اولی دریافت کرد و به همین مناسبت به دریافت مدال درجه یک علمی نائل آمد. او به این دلیل به فیزیک علاقه مند شده بود که معتقد بود فیزیک از مفاهیمی صحبت می کند که تعریف دقیق دارند. او سپس به عنوان دبیر فرهنگ در دبیرستانهای زنجان مشغول به کار شد و سرانجام پس از چند سال به دانشگاه تهران منتقل شد.

دکتر فقاہتی سپس فوق لیسانس خود را از انگلستان و دکترایش را از دانشکده علوم دانشگاه پاریس دریافت کرد و مدتی هم در آمریکا به تحقیقات علمی پرداخت. دریافت دیپلم تخصصی در رادیوشیمی از کالج فنی و تجارتی لیستر و دوره استفاده صلح آمیز از انرژی اتمی در آمریکا نیز در کارنامه ایشان ثبت شده است. ایشان به دعوت کمیساریای انرژی اتمی مدتی را در خارج از کشور صرف مطالعات تکنولوژی هسته ای کرد.

استاد دکتر فقاہتی منشاء خدمات فراوانی برای جامعه علمی ایران بوده است: دکتر فقاہتی اولین کسی است که آزمایشگاه الکترونیک در دانشگاه تهران تأسیس کرد که هم اکنون دایر است و تا به حال هزاران دانشجو در این زمینه تربیت کرده است. او در سال ۱۳۴۳ برای اولین بار در ایران درس جدیدی به نام الکترونیک ترانزیستوری ارائه داد.

استاد دکتر فقاہتی سرپرست و عضو گروهی بود که رآکتور اتمی تحقیقاتی ۵ مگاواتی دانشگاه تهران را راه اندازی کرد که در آن زمان موجب تعجب کشورهای خارجی شد و نشان داد که خود ما هم قادریم کارهای در سطح بالا انجام دهیم، و این یکی از کارهای ماندگار ایشان است. برخی از احکام صادر شده برای ایشان عبارتند از:

۱- مسئول تنظیم، تعمیر و نگهداری تمام لوازم فنی الکترونیک مرکز اتمی دانشگاه تهران.

۲- مسئول سومین دوره رادیو ایزوتوپها.

۳- مدیر گروه تکنولوژی هسته ای مرکز اتمی دانشگاه تهران

۴- مسئول راه اندازی و رفع عیب کلیه دستگاههای کنترل رآکتور اتمی دانشگاه تهران در سال ۱۳۴۹.

۵- مسئول آزمایشگاه تعلیماتی الکترونیک ترانزیستوری و الکترونیک هسته ای.

۶- سرپرستی طرح رآکتور اتمی.

او بعد از انقلاب اسلامی برای مدتی عضو شورای پژوهشهای وزارت فرهنگ و آموزش عالی، عضو شورای پژوهشهای دانشگاه تهران و رئیس شورای پژوهشی گروه فیزیک دانشگاه تهران و مجری طرح تحقیقاتی انرژی خورشیدی بوده است. مدتی هم به عنوان معاون پژوهشی دانشکده علوم دانشگاه تهران انجام وظیفه می کرد. او به عنوان پژوهشگر و اندیشمندی سازنده آنقدر به کارهای تحقیقاتی علاقه داشت که پس از بازنشستگی هم در زیر زمین منزل مسکونیش تحقیقات در زمینه انرژی خورشیدی را ادامه داد و آبرمکن خورشیدی دست ساز منزلش دیدنی بود.

نظم فردی و فکری او هم در محیط علمی و هم در محیط خانوادگی کاملاً مشهود بود. او که یک دنیا ابتکار و خلاقیت در فکرش داشت و از هوش و ذکاوت بالا و خدادادی برخوردار بود، راهنمایی بسیاری از دانشجویان را به عهده داشت. او همیشه با صداقت و فداکاری به تدریس و تحقیق مشغول بود.

او در تمام دوران زندگی حرفی به غلط نگفت و کاری که رضای خدا در آن نباشد نکرد. علم و تقوی، ایمان و اعتقاد، صداقت و درستکاری، نظم و ترتیب و ادب و نزاکت او زبانزد خاص و عام بود. او در دوستی بسیار متواضع و مخلص بود. به همه در هر سنی احترام می گذاشت و همین ها بود که از او چهره ای دوست داشتنی ساخته بود.

استاد دکتر فقهاتی از بُعد شخصیتی فردی جدی، بی پیرایه، صادق و مثبت اندیش بود. من سعادت دوستی ایشان را داشتم. او سرانجام در مهرماه ۱۳۷۳ پس از حدود ۴۲ سال خدمت صادقانه و تربیت هزاران تحصیل کرده و چاپ چندین مقاله و چند کتاب به افتخار باز نشستگی نائل آمد.

دکتر فقهاتی دو فرزند تحصیل کرده ممتاز که از متخصصین پزشکی هستند به نام خانمها دکتر لیلا و دکتر شهلا دارد. او کوه نوردی ماهر بود و همین ورزش سالم بدنش را سالم و تندرست

نگهداشته بود. افسوس که در شرایط سلامت کامل جسمی، در خواب شبانه در کمال آرامش به رحمت ایزدی پیوست و خاکسپاری ایشان با روز تولدش مصادف شد.

روحش شاد و راهش پر رهرو باد

از ملک ادب حکم گزاران همه رفتند   شو بار سفر بند که یاران همه رفتند
آن گرد شتابنده که در دامن صحراست   گوید چه نشینی که سواران همه رفتند
داغ است دل لاله و نیلی است بر سرو   کز باغ جهان لاله عذاران همه رفتند

ملک الشعرای بهار